

▶ ŽUPNE OBAVIJESTI

NEDJELJA BOŽJEG MILOSRĐA - MALI USKRS:

Petrićevac - **9:00 sati**. Misna nakana: † iz obitelji Tomić i Jovanović.

Motike - **10:30 sati**.

Novakovići - **11:00 sati** — blagoslov polja

PONEDJELJAK - sv. Marko, evanđelist.

UTORAK - U utorak je bl. Jakov Zadranin. Ujedno je i sedmi (7) od trinaest (13) utoraka sv. Anti Padovanskom. Sv. Misa i pobožnost je u **18:00 sati**. Misna nakana: † Frano i Manda Josipović.

SRIJEDA - bl. Ozana Kotorska, djevica.

ČETVRTAK - sv. Petar Chanel.

PETAK - sv. Katarina Sijenska, djevica i crkvena naučiteljica.

SUBOTA - sv. Pio V., papa. Toga dana je i mijena pa je iduća nedjelja mlada nedjelja.

NEDJELJA - u samostanskoj i župnoj crkvi sveta misa je u **9:00 sati** (misna nakana: † Mira Maksić r. Uvalić). Na filijali Novakovići sveta misa je u **10:30 sati**. U župi Motike blagoslov je polja u Šargovcu u **11:00 sati**.

POKOJNI - U svojim mislima i molitvama sjetimo se svih naših dragih i milih pokojnika. Pokoj vječni daruj im Gospodine! I svjetlost vječna svjetlila njima!

Neka vam radost Kristovog Uskrsnuća obasja srce i dušu.

BROJ
114
GODINA
III.

LITURGIJSKA
GODINA C

Župni listić

24. travnja 2022.

DRUGA VAZMENA NEDJELJA
NEDJELJA BOŽJEG MILOSRĐA

FRANJEVAČKI SAMOSTAN PRESVETOG TROJSTVA

Župa sv. Ante Padovanskoga - PETRIĆEVAC

Župa sv. Petra i Pavla - MOTIKE

Marije Dimić 4, 78 000 Banja Luka, BiH

Tel.: + 387 (0)51/ 354 - 818

e-mail: f.s.petricevac@gmail.com

▶ EVANĐELJE

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu (Iv 20,19-31)

U ono vrijeme: Uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: »Mir vama!« To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: »Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.« To rekavši, dahne u njih i kaže im: »Primitite Duha Svetoga. Kojima otpustite grijehe, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.«

Ali Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: »Vidjeli smo Gospodina!« On im odvrati: »Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati.«

I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: »Mir vama!« Zatim će Tomi: »Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran, nego vjeran.« Odgovori mu Toma: »Gospodin moj i Bog moj!« Reče mu Isus: »Budući da si me vidio, povjervao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!«

Isus je pred svojim učenicima učinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi. A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.

Riječ Gospodnja

▷ RAZMIŠLJANJE UZ NEDJELJNO EVANĐELJE

Treba htjeti vjerovati! - tako bismo mogli nasloviti današnji odlomak iz Evanđelja. Uskrsli Krist objavljuje se učenicima koje je zahvatila duboka tuga i beznađe. Neprestano se suočavaju pitanjem: Zašto je Isus umro? I ne nalaze odgovora. Tada sam Isus ulazi u tu tišinu ispunjenu razočarenjem i žalošću i govori: *Mir vama!*

Ovaj nježan, ali odlučan pozdrav pridiže učenike iz obamrlosti, iznova budi nadu, vraća im radost u srce i osmjeh na lice.

S tim entuzijazmom učenici svjedoče, među ostalim i Tomi, da je Isus živ, da su ga vidjeli, jeli s njim i razgovarali. Tomi nisu bile dovoljne riječi njegovih prijatelja. Nije mu bilo dovoljno sjetiti se Učiteljevih riječi koji im je govorio da će uskrsnuti. Toma računa samo na sebe, na vlastiti doživljaj, na svoj analitički razum.

Doista, tjelesni doživljaj Učitelja probudio je u njemu vjeru, ali kao što vidimo Isus prije svega hvali one koji vjeruju, a da nisu vidjeli.

Današnje Evanđelje predstavlja poruku koja će nas potaknuti da ispitamo sami sebe: trebam li ja tjelesne, opipljive znakove?

Jesu li mi dovoljne riječi koje čujem u molitvi ili za vrijeme sv. Mise?

Isus govori i djeluje u svojoj Crkvi na isti način i danas!

Vjerujem li da je tako ili mi je potrebna potvrda njegove prisutnosti na opipljiv način? Tražim li novi doživljaj?

Ne radi se ovdje o doživljaju! Ovdje se radi o želji vjerovati. Za vjeru je potrebno samo htjeti - volja!

Izvor: Živa riječ

▷ DUHOVNA MUDROST

Pustinjak otac Pambo upitao je oca Antuna: „Što mi je činiti?“ Starac odvratil: „Ne uzdaj se u svoju pravednost i ne tuguj ni za čim što je prošlo te vježbaj uzdržljivost jezika i trbuha.“ (Apo 6)

Antun tu pokazuje određeni put za uspješan život. S jedne strane ne bismo trebali računati na vlastitu pravednost. Ne trebamo si umišljati da smo pobožni i da smo askete. Sami sebe ne možemo učiniti pravednima. Ono

smo što jesmo. Trebali bismo uvijek računati s time da u nama ima još mnogo podsvjesnoga, da postoji puno tamnih straha koje još ne poznajemo. Ali ne smijemo stalno kružiti oko sebe i ispitivati se da bismo utvrdili koliko smo daleko stigli na putu unutarnjeg života. Idimo svojim putem ne uspoređujući se s drugima. Antun je trijezan. Nema u njemu svečanog držanja mnogih gurua koji misle da su već sasvim uronili u Boga i da su ispunjeni Duhom Božjim.

S druge strane, Antun pokazuje kako trebamo postupati s našim pogreškama i propustima. Često smo ljuti zbog nečega što smo loše napravili. Izjedamo se osjećajem krivnje i prebacujemo si da smo zaista teški grešnici i da nikad nećemo napredovati. Antun se toliko oslanja na milosrđe Božje da više uopće ne misli na ono što je bilo. Ništa si ne prebacuje. Sve prikaže Bogu i s tim je završeno. To je i nama dobra pouka kako postupati s našim grijesima. Trebamo ih jednostavno predati Bogu. On nam oprašta. I ako nam Bog oprašta, onda moramo i mi sebi oprostiti.

Antun nam također pokazuje kako postupati sa svojim ranama: pogledajmo ih i predajmo Bogu. Nakon toga ih trebamo zaboraviti. Ne moramo ih sve obraditi kao što to mnogi danas čine hodajući od jedne terapije do druge. Dovoljno je da ih uočimo i dopustimo da postanu prošlost. Bog mi danas daruje svoga Duha da me ojača u sadašnjem trenutku. Ne moram najprije odraditi teret svoje prošlosti. Ne trebam preskočiti rane iz povijesti svoga života. Trebam ih pogledati i predati Bogu.

„Put kroz pustinju“

▷ DOSJETKE I ŠALE - Otac joj ne more bit' bolji čovjek

Fra Žarko nanovo došao i malo je koga poznao. A jedna mu učenica više puta uzastopice nije došla na vjeronauk. Stoga on upita Franju, samostanskog radnika, čija je i kako je odgojena spomenuta učenica. A Franjo se snađe:

– Ne znam Vam ja ništa drugo reć' već da joj ćaća ne more bit' bolji čovjek!

Fra Žarko se zadovoljio odgovorom i tek je nakon mjesec-dva doznao da se zapravo radilo o Franjinoj kćeri.

„S mirisom tamjana“